

ניוזלטר החיזוק היומי העולמי

ריכוז מסרים מהחיזוק היומי כפי שמופצים מידי יום ע"י הרב אליהו רבי שליט"א

הפעם לשבוע בהר בחוקותי מיום כ' אייר (02.05.21) ועד יום כ"ו אייר (08.05.21)

האשון בהר בחוקותי כ' אייר תשפ"א

בהמשך לאסון מירון - איך ממשיכים הלאה?

היום אפשר לדבר על האסון שחווינו כולנו יחד בסוף שבוע שעבר.

ביום ל"ג בעומר לא יכולנו לשוחח על כך, כי הכף החיים הביא (או"ח קל"א סק"ג) שרשב"י הקדוש מקפיד מאוד על מי שמתאבל ביום ההילולא שלו, אפילו על חורבן בית המקדש.

היינו בבחינת "אבלות שבצנעה".

היום אפשר להתאבל בגלוי,

היום נוכל לדבר על כך.

מה בעצם ה' רוצה מאיתנו?

במה ה' רוצה להעניש אותנו, ועל מה?

יום ל"ג בעומר, יום השמחה הגדולה של כל עם ישראל, לאחר שיצאנו מהאבל על פטירתם של תלמידי רבי עקיבא, יצאנו מאבל ישן לאבל חדש.

אנשים שיצאו לשמוח

בשמחתו של הצדיק,

במקום השמחה

ועל ציונו,

נפטרים בצורה

טראגית כזו מן

העולם?

אז דבר ראשון, זו

חוצפה לענות על כזו

שאלה.

כי אנחנו כל כך קטנים, ואין לנו זכות לומר על מה העונש ומה הקדוש ברוך הוא רוצה מאיתנו,

זהו תפקידם של גדולי ישראל!

הם היחידים שיכולים להביע דעה ו"לעדכן" אותנו ברצונו של הקדוש ברוך הוא.

מה התפקיד שלנו לבינתים?

מה אנחנו צריכים לעשות?

שלושה דברים בלבד!

דבר ראשון, להבין שאין כזה מושג "זה קרה בגלל שההוא או ההם

אשמים בכך".

זה קרה בגלל שהקדוש ברוך הוא רצה להביא לנו סטירת לחי מצלצלת.

יתכן שישנם אשמים, והם יבואו על ענשם,

אבל זה לא קשור לתוצאה.

התוצאה היא, סטירת לחי לכל אחד ואחד מאיתנו על ידי הקדוש ברוך הוא.

הדבר השני, "אחד מבני חבורה שמת, תדאג כל החבורה כולה", אומרת הגמרא במסכת שבת (ק"ו ע"א).

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "אני מכוון סטירה לקהל מסוים, ואני רוצה לשמוע ממך שאתה מבין שאתה חלק מהקהל הזה".

אם אתה אומר "אני לא חלק מהחסידות הזו", או "לא חלק מהעדה הזו", או "לא חלק מהארץ הזו כי אני גר בארץ אחרת",

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "זה אומר

שאתה לא מבין את הרמזים שלי.

אתה רוצה שנתקרב אליך יותר?

שנגיע לבנין שלך?

לדירה שלך?

למשפחה שלך?"

אף אחד מאיתנו לא רוצה את זה.

כולנו חווים את החוויה הזו בתור "אחד מבני חבורה שמת", ורואים כמו אחים קרובים שלנו שנפטרו מן העולם.

והדבר האחרון, אף אחד מאיתנו לא מנסה לתת הסברים, חס ושלום וחס וחלילה, לרצונו של הקדוש ברוך הוא.

אנחנו קטנים מידי,

אנחנו לא "אפסים", אנחנו מינוס.

ממתנינים לגדולי ישראל, ורק מה שהם יאמרו לנו, על מה להכות על חטא וממה להתחזק, זה מה שנעשה.

ושהקדוש ברוך הוא יסיר מאיתנו כל נגע וכל מחלה,

ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו

(עפ"י ס, יח),

וישלח ה' יתברך רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל הפצועים,

אמן.

ברוכים תהיו!

שני בהר בחוקותי כ"א אייר תשפ"א

איך מקבלים אסון בסדר גודל שכזה ועוד נשארים נורמלים?

ובהמשך לאסון וללקחים שעלינו ללמוד ממנו.

האדר"ת, כאשר היה צריך לצאת להלוויה של בתו, שנפטרה בקיצור ימים ושנים, עיכב את הקהל מחוץ לבית למשך שעתיים תמימות.

לאחר ההלוויה, נגשו אליו בני החבורה ושאלו: "למדנו רבנו. כבודו, שמקפיד כל כך שלא לאחר לפגישה לעולם,

שלא להתחיל שיעור באיחור,

שלא לגרום לאדם אחר להתעכב בגללו,

מה קרה ועיכב פה קהל גדול כל כך, במשך שעתיים תמימות?"

אמר להם האדר"ת: "לא היתה לי ברירה, הייתי מוכרח לעשות זאת".

שאלו אותו: "למה?"

אמר להם האדר"ת: "המשנה אומרת בסוף מסכת ברכות (נ"ד ע"א) חייב אדם לברך הרעה כשם שהוא מברך על הטובה".

הגמרא (שם ס' ע"ב) שואלת על כך, מה זאת אומרת "כשם שהוא מברך על הטובה"?

הרי יש ברכה נפרדת לרעה, וברכה נפרדת לטובה?

על טובה מברכים "שהחינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", או ברכת "הטוב והמטיב",

ואילו על רעה מברכים "דיין האמת"? ועונה הגמרא על כך (שם), שצריכים

לקבל את הרעה בשמחה כפי שמקבלים את הטובה.

כי יש אבא אחד שאוהב אותנו, והוא נותן גם את הטובות וגם את הרעות, ואת שניהם הוא עושה מתוך אהבה.

אומר האדר"ת לתלמידיו: "במשך שעתיים תמימות ניסיתי לברך את ברכת 'ברוך דין האמת' כפי שבירכתי עליה ברכת 'שהחינו', שכך נוהגים חלק מהעדות בלידתה של בת, ולא הצלחתי לברך באותה שמחה.

חזרתי והתחלתי שוב ושוב, עד שהגעתי לרמה הגבוהה של ההבנה: אם הקדוש ברוך הוא לקח אותה בגיל הזה ובנסיבות הללו, כנראה שזה הדבר הטוב ביותר בשבילנו".

אסון מירון הרבה למעלה מכחותינו, הרבה למעלה ממושגינו, והרבה למעלה מיכולות הצער שאנחנו מסוגלים להכיל.

אבל דבר אחד אנחנו יודעים בתוך כל החושך הגדול הזה,

הקדוש ברוך הוא נתן לנו את סטירת הלחי הזו,

והקדוש ברוך הוא הוא "אב הרחמן", הוא "אבינו מלכנו" - קודם כל אבא, ורק לאחר מכן מלך.

ואם הוא עשה את זה, הוא יודע מה שהוא עושה,

וגם אם אנחנו לא מבינים, וגם אם אנחנו מזיילים דמעות, וגם אם אנחנו צריכים לחזור בתשובה שלמה,

עדיין אנחנו מבינים, זו סטירה שקיבלנו מאבא אוהב, ואת האבא האוהב הזה לעולם לא נאכזב,

ויחד נזכה לחזק ולהתחזק ולהמשיך ולהרעיף עליו נחת מהבנים הנאמנים.

ברוכים תהיו!

עשי כהר בחוקותי כ"כ אייר תשפ"א

"שלוחי מצווה אינם ניזוקים" אז איך קדושי מירון ניזוקו באמצע מצווה?

ובהמשך לאסון שלא מרפה מאף אחד מאיתנו, וכולנו יחד באבל על

הצדיקים שהלכו לבית עולמם בהר מירון בשבוע החולף.

ישנה שאלה גדולה, קשה ועצומה, ואת השאלה הזו כמעט אין מי שלא שואל:

הרי הגמרא במסכת קידושין (ל"ט ע"ב) ובמקומות נוספים בש"ס מלמדת אותנו, ש"שלוחי מצווה אינן ניזוקין לא בהליכתן ולא בחזרתן" - לא רק שאינם ניזוקים בדרכם לדבר מצווה, אלא גם בחזרתם.

אם כך, איך יתכן שאנשים שיצאו לקיים דבר מצווה,

יצאו לשמוח בשמחתו של הצדיק, "זכו", ונפטרו מן העולם בצורה טראגית שכזו?

הגמרא מלמדת אותנו במסכת שבת (ק"ח ע"ב): "רבי יוסי אומר, היא חלקי ממתי בדרך מצווה" -

הוא מאחל לעצמו להיות בחלקו עם אותם קדושים וטהורים שנפטרים בדרכם לקיום מצווה.

שואל המהרש"א במקום (ד"ה ממתים): "כיצד יתכן שיהיה אדם שימות בדרכו לקיים מצווה, והלא 'שלוחי מצווה אינם ניזוקים'?"

והוא מסביר שהוא מת לא בגלל אותה מצווה.

הרב שטיינמן זצ"ל, בספרו "איילת השחר" (שם), מרחיב את הדברים יותר.

הוא אומר: "ישנו אדם שנגזר עליו להיפטר ביום ל"ג בעומר, זו השעה שמראש אמורים להסתיים פתיל חייו ותפקידו כאן בעולם הזה. כאשר הוא "זוכה" והוא מת מתוך מצווה, זו זכות עצומה לאותו אדם,

ועל זה אומר רבי יוסי הלואי שאני אזכה להצטרף אליו לגן עדן הזה".

אדם יכול גם למות באמצע משחק כדורגל, באמצע משחק שש-בש, באמצע דבר עבירה, לא עלינו.

ואדם יכול למות באמצע מצווה.

וכותב הרב שטיינמן שמקובלנו שהגאון מוילנא נפטר מן העולם בשעה שאחז את ארבעת

המינים.

כי צדיק אמיטי, כאשר "זוכה" להיפרד מן העולם בהיותו טמון בתוכה של מצווה, הרי שזו מעין חותמת ותעודה לגדלותו העצומה כבר כאן בעולם הזה.

ברוכים תהיו!

רביעי כהר בחוקותי כ"כ אייר תשפ"א

ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מבורך - בואו נדבר על זה

ובהמשך לאסון מירון.

זה לא מרפה מאיתנו,

כולנו יחד נמצאים בתוך שבעת ימי האבלות הללו.

כאשר איוב התבשר על הדברים האימים והנוראים שקרו לו, על כך שאיבד את בניו ובנותיו, את רכושו ואת כל אשר לו, הוא אמר את הפסוק: "ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מְבֹרָךְ" (איוב א, כא).

הגמרא מביאה את הפסוק הזה בסוף מסכת ברכות (ס' ע"ב), כפסוק שמסביר מדוע "חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה".

המדרש (משלי לא, ב) אומר שזהו הפסוק שגם אמר רבי מאיר לאחר שאשתו ברוריה החכימה אותו ואמרה לו ששני הבנים נפטרו מן העולם בתור פקדון שהעניק אותו הקדוש ברוך הוא ולאחר מכן לקח אותם ממנו.

מה פירוש הפסוק הזה "ה' נתן וה' לקח יהי שם ה' מְבֹרָךְ"?

אומר לך איוב: "יקירי! כל מה שלקח לי הקדוש ברוך הוא זה בעצם מה שהוא נתן לי.

אין משהו שנלקח ממני על ידי ה' יתברך שלא הוא זה שנתן.

ממילא, אין לי זכות לבכות או לראות את הקדוש ברוך הוא כמישהו שמתנהג אלי שלא כדין.

כי אם הוא העניק לי מתנה למספר שנים, אני אמור להגיד תודה על אותן שנים, ולא למאוס ו"להתבכיין" ולהגיב ברוע על כך שהמתנה נלקחה מאיתנו".

זה לא אומר שאסור להתאבל,

זה לא אומר שאסור שיכאב לנו,

ברור שזה כואב,

ברור שכולנו אבלים.

אבל באותה מידה, כולנו אומרים

לקדוש ברוך הוא:

"לא הבאת לנו משהו ולקחת מעבר למה שקבלנו ממך כמתנת חינוך."

אין שנטלת משהו מאיתנו שקבלנו ממישהו אחר, כי את הכל קבלנו ממך."

ועל כך אומרת הגמרא במסכת פסחים (קי"ח ע"א), מה הוא פירושו של הפסוק: "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" (תהלים קלו, א)?

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "גם אם לקחתי לך משהו, לעולם לא אקח ממך משהו שאין לך, אלא תמיד משהו ממה שיש לך, ואם זה מה שיש לך, זה אומר שאני הענקתי לך, ואם אני הענקתי לך, בדיוק כמו שאתה יודע לקבל, יש לך גם "זכות" לדעת ולתת."

והמדרש (ויקרא רבה פכ"ד ס"ב, וכ"ה בירושלמי ברכות פ"ט ה"ה) מציין, שהקדוש ברוך הוא נותן הוא מעניק מיוזמתו ולבד, וכאשר הוא לוקח, הוא מכנס בית דין של מעלה בכדי לקבל את ההחלטה הקשה והגורלית הזאת. זה אומר, שעם כל הקשיים, ועם כל זה שאנחנו לא מבינים איך מתקדמים מכאן והלאה, איך מתקדמים עם הקהילה, עם המשפחות, איך מתקדמים עם היתומים הקטנים,

יש כאן מישהו שלקח את הכל בחשבון וזה הקדוש ברוך הוא, וכולנו סומכים עליו, עם כל הכאב והצער, שהוא יודע מה שהוא עושה. מתחזקים באמונה, ויחד זוכים להתגבר גם על המשבר האיום והנורא הזה.

ברוכים תהיו!

חמישי כהר בחנקותי כ"ה אייר תשפ"א

פנט מיידי לשלום בית, גם כשהכל נראה הפוך

שלום וברכה מורי ורבותי!

יום חמישי, היום של שלום הבית שלנו.

ואנחנו עדיין בעמקי עמק הבכא של האסון הגדול, אסון מירון.

ושימו לב טוב!

בשלום בית, מגיעים הבעל עם דרישות, והאשה עם דרישות, כל אחד מהם מרגיש שהוא סובל, כל אחד מהם חושב שמגיע לו יותר, וכל אחד מגיע עם רשימה ארוכה מאוד של איך שהוא רוצה שייראו החיים.

כאשר שומעים על אסונות כאלו, על יתומים ואלמנות בצורה טרגדית כל כך, מתחילים לקבל איפה שהוא איזון, מתחילים להבין שהחיים הם לא רק גלידה, יש דברים מעבר לזה.

יש דברים שצריכים גם מידי פעם להתחשב באסונות,

גם מידי פעם להבין שאם יש לך מקום לישון בו, ואשה וילדים בחיים, זה משהו מעבר למה שזכו אנשים אחרים.

לפעמים הקדוש ברוך הוא רוצה לאזן אנשים, הוא נותן להם פתאום איזה שהוא חלום על מוות, הם קמים מזועזעים, מנשקים את הילדים ואומרים: "איזה יופי שאתם כולכם בחיים! מהיום כבר אין לי שום דרישות מכם, אני מרוצה עד לב השמים".

לפעמים צריכים לשמוע על אסונות, חס ושלום וחס וחלילה, שקורים אצל אחרים, כדי להעריך.

ולפעמים צריכים רק לשמוע כל סכסוכים כואבים בין בעל לאשה, או על אשה שממש סובלת, או בעל שחיי חיי גיהנום ממש מרעייתו, בשביל להעריך את בן הזוג שלנו.

אבל לפעמים גם לא צריך להגיע לכל זה.

פשוט יושבים עם עצמנו ומבינים, עצם זה שיש לך לחם לאכול ובגד ללבוש,

עצם זה שיש לך בעל שאכפת לו ממך,

שיש לך אשה שחושבת עליך,

זה גן עדן עלי אדמות!

כל הפנטזיות הנוספות שעליהם חלמת בילדותך, הם או משהו שלא קיים, או משהו

שבכלל לא מגיע לך.

אלו לא החיים האמיתיים!

החיים שלנו הם חיים של "פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן ובתורה אתה עמל."

ואם אתה עושה כן, 'אַשְׁרֵיךְ וְטוֹב לְךָ' (תהלים קכח, ב).

אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא" (אבות פ"ו מ"ד).

החיים שלנו הם לא מה שעובר עליך דקה אחרי דקה, כאשר אתה מסתכל על אותה דקה ונהנה בה ולא מסתכל מה קורה לפני ואחרי.

החיים הם מכלול הרבה יותר גדול, חיים יכולים להסתיים ולהתחיל אחרת לגמרי.

תשמח במה שיש לך,

אל תצפה לשמוע על דברים אחרים.

תתלהב מהקיים,

ותהנה ממנו באמת,

ותזכה לאהבה ואחווה ושלוש ורעות.

ברוכים תהיו!

שישי כהר בחנקותי כ"ה אייר תשפ"א

מה שלימוד התורה עושה למח ולנפש של האדם

שלום וברכה מורי ורבותי!

ערב שבת שלום, שבת פרשיות בהר ובחוקותי.

ושימו לב טוב!

"אם בְּחֻקֵי תִלְכוּ" (ויקרא כו, ג).

על הפסוק הזה אומר המדרש, ומובא על ידי רש"י במקום "שתהיו עמלים בתורה".

כלומר, אומר לך הקדוש ברוך הוא: "אני לא מסתפק בקיום המצוות שלי, אני לא מסתפק בידיעה שלך מה מותר ומה אסור לעשות, אני מבקש ממך להיות עמל בתורה.

לא לקרוא ברפרוף, לא להבין בבקיאיות, אלא לעיין בדברים ולעמול בהם באמת.

בניגוד למקצוע שלומדים בכדי לעשות כסף,

בניגוד להיסטוריה שלומדים בכדי להפיק לקחים או בכדי להיבחו,

ובניגוד לכל דבר אחר שיש לו מטרה צדדית שמלמדת אותך איך לפעול על פי הלימוד,

בלימוד תורה המטרה היא **עצם הלימוד בכבודו ובעצמו**.

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "הלימוד שלי הופך אותך לאדם אחר,

הלימוד שלי מזכך לך את הנפש,

הלימוד שלי משנה לך את הגוף,

הלימוד משנה אפילו את המחשבה".

אתה יודע להיות אדם טוב יותר,

אתה יודע להתבטל,

אתה יודע להיות מישהו שיודע

להפנים סמכות, להבין שיש משהו

יותר חזק ממך,

מישהו יותר גדול ממך, ומישהו

שקובע לך על החיים.

כל אדם חייב לקבוע עתים לתורה,

כל אחד חייב לקבוע

לפי היכולות שלו.

ויותר מזה, מותר

לך לצאת ולעבוד

ולעשות דברים

אחרים לפי ה"אין

ברירה" האישי שלך.

בכל זמן "מיותר",

במרכאות, אתה אמור לשבת וללמוד

בו תורה.

ועל כך היו אומרים גדולי ישראל,

שאדם שעובר עבירה, מעבר לעונש

שיקבל על אותה עבירה, הוא יקבל

עונש גם על ביטול התורה,

כי בזמן הזה היית אמור לשבת

וללמוד!

כל אחד מאיתנו, לכבוד פרשת

השבוע הזו,

מוסיף לעצמו עוד סדר של לימוד,

מוסיף לעצמו עוד שיעור תורה,

קובע עתים לתורה,

והופך להיות עבד נאמן לקדוש ברוך

הוא: אבא טוב יותר, בעל טוב יותר,

ואדם מושלם הרבה הרבה יותר.

ברכת שבת שלום ומבורך ממני ומכל

צוות החיזוק היומי העולמי האוהב,

מעריך, מוקיר, מעריך ומה לא?

וברוכים תהיו!

אוצ"ש בהר חתנתי כ"ו אייר תשפ"א

כך מתמודדים נכון עם הסבר על מקרי מוות ואסונות לילדים

שלום וברכה מורי ורבותי!

שעת חינוך הילדים שלנו.

ואנחנו כהורים, ביחד, מתחנכים,

והופכים את ילדינו למושלמים

ומדהימים הרבה יותר.

והנה לאור האסון החולף, האסון

הגדול כל כך, 'אסון מירון',

איך מסבירים לילדים

על אסונות?

איך מסבירים

לילדים מקרי מוות?

איך מסבירים לילד

מה זאת אומרת אדם

חי, ולאחר תקופה "נשלח"

לקבר ונשמתו עולה לשמי רום?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

זו לא בעיה, זו הזדמנות!

ואשרינו שיש לנו כאלו הזדמנויות

להסביר לילדינו, בעודם קטנים, במה

מדובר.

ילד קטן מקבל את המוות בדיוק כמו

שההורים שלו מקבלים אותו -

אם הם מקבלים אותו בפחד, בחרדה

ובדיכאון, זה מה שהוא יעשה בכל ימי

חיו.

אם הם מקבלים את זה בשלוות נפש,

באורך רוח, ובאמונה בקדוש ברוך

הוא, זה בדיוק מה שהוא יעשה בכל

ימי חיו.

זו ההזדמנות לא להכנס להיסטריה,

לא להשתולל וגם לא להכנס לדיכאון.

אלא, להסביר את הכאב, להסביר

כמה זה איום ונורא, אבל לומר לילד:

"בדיוק כמו שלזברה יש פיג'מה, שהיא

יכולה בלילה לפתוח את הריצ'רצ'

ולהסיר מעליה את הפיג'מה, כביכול,

כך לאדם יש גוף ונשמה.

הנשמה זה אני ואתה,

הגוף זו הפיג'מה של הזברה.

כאשר אדם הולך להנות בגן עדן,

לחזור לצור מחצבתו, לוקחים את

הפיג'מה, מורידים מגופו, ומניחים

אותה באדמה, כי אדמה היא המקור

ששם נמצא הגוף עד תחיית המתים.

ויותר מזה, אתה יודע חמודי

שבתחיית המתים, כאשר האדם יקום,

אם הוא היה חולה, פצוע, עיוור או

נכה, **הוא קם בריא ושלם!**

שם בעצם הגוף הולך להיות

טוב הרבה הרבה יותר.

ולבינתיים, הנשמה בשמים,

וסבא שנפטר, או השכן שהלך

לבית עולמו, מסתכל מלמעלה

ורואה את כל מה שקורה פה,

ומתפלל על עם ישראל, ודואג שיהיה

להם הרבה הרבה יותר טוב".

לא מפחדים מהמוות, לא מטייחים,

ולא מתייחסים אל זה כאל משהו

איום ונורא שיגרום לילדינו להתייחס

לזה באותה צורה.

להיפך!

בצורה מפקחת, ובעיניים פקוחות,

מסתכלים ומדברים על כך, ומזכים

את הילדים בהזדמנות הנפלאה הזו

להבין עד כמה אין מה לפחד מדברים

נסתרים שהם למעלה מהשגותינו.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

גם לכם יש שאלה? מעוניינים לקבל את החיזוק היומי מידי יום?

- להצטרפות לחיזוק היומי העולמי בכל ימות השבוע: שלחו 'צרף' בווטסאפ למספר **052-768-0007**, או סרקו את הברקוד ←
- עקבו אחרינו בעמוד 'החיזוק היומי העולמי' הרב אליהו רבי- וברוכים תהיו!, או סרקו את הברקוד ←
- לצפיה **YouTube**: ערוץ 'החיזוק היומי העולמי'

• לקבלת החיזוק במייל, שלחו בקשה ל: **www@haravrabi.co.il**

• להאזנה דרך הטלפון (גם מניחים וכשרים): **052-768-0007**

• להצטרפות למשפחת המפיצים 'הבינלאומית' שלנו כתבו לדוא"ל **e@10001000.co.il** וקבלו לפני כולם בתוספת הדרכה להפצה

ניהול והפצה:

אלדד דויד **e@10001000.co.il**

בכל הקשור בהפצה צילום ועריכה:

הראל שיר חן **hs@10001000.co.il**

לשאלות ולנושאים בהזמנה

הפצה לקבוצות: נהוראי שרביט

ns@10001000.co.il

